

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

(Δημοσιεύομεν σήμερον και τὸ δεύτερον μέρος τοῦ πρὸς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν ὑπομνήματος τοῦ σεβ. μητροπολίτου Πρακλείας κ. Γρηγορίου οὗ τὸ πρῶτον μέρος ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ «Νεολόγῳ» τῆς Πέμπτης, 25 ἡμερολογίου).

Γ'. Περὶ ἀποπάσεως τῶν ἐπισκοπῶν Μετρῶν καὶ Μυριοφύτου καὶ ἀνακρυφίσεως εἰς Μητροπόλεις.

Ἀμφότεραι αἱ αἰτήσεις τῶν χριστιανῶν τῶν ἐπισκοπῶν Μετρῶν καὶ Μυριοφύτου, τὸ πολιτικὸν ἀξίωμα τῶν Διοικήσεων ἔχουσιν ὑπ' ὄψει καὶ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν ἐπιθυμίαν, ὅπως ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῶν τιμηθῇ διὰ τοῦ τίτλου τοῦ Μητροπολίτου. Ὁσὸν ἀφορᾷ τοὺς προτεινομένους λόγους, ἦτοι τὸ πολιτικὸν ἀξίωμα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Χριστιανῶν πρὸς ἀνακρυφίαν τῶν Ἐπισκοπῶν αὐτῶν εἰς Μητροπόλεις, ἀμφότερα θεωρῶ ἀπορριπτέα· τὸ μὲν πρῶτον ἦτοι τὸ πολιτικὸν ἀξίωμα, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ἀναγκαῖον νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μίτρον τοῦτο ἀπανταχοῦ, καὶ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς δεόν νὰ διαιρεθῶσιν αἱ Ἐπαρχίαι καὶ ἱεραρχικῶς νὰ διαταχθῶσι, κατὰ τὴν ἐν τῷ κράτει πολιτικὴν διαίρεσιν, συνφθὰ τῷ ἀρχαίῳ Ἐκκλησιαστικῷ διοικητικῷ συστήματι, καθ' ὃ ἡ τῶν Πνευματικῶν παροικῶν διαίρεσις παρηκολούθει τῇ πολιτικῇ διαίρεσει τῶν Ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους. Ἐξ οὗ οἱ Ἐπίσκοποι, οἱ ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν πολιτικῶν ἀρχόντων, τῶν τε γενικῶν Διοικήσεων καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν, ὧν οἱ μὲν ἐκαλοῦντο Ἐξάρχοι τῆς Διοικήσεως, οἱ δὲ Ἐξάρχοι τῆς Ἐπαρχίας, ὠνομάσθησαν κατ' ἀναλογίαν καὶ αὐτοὶ Ἐξάρχοι τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Διοικήσεως ἢ Ἐξάρχοι τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐπαρχίας κ.τ.λ. Ἀλλὰ πόθεν ἢ τοιαύτη περὶ μόνου τοῦ πολιτικοῦ ἀξιώματος τῶν Μετρῶν καὶ Μυριοφύτου μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πῶς καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων Ἐπισκόπων δὲν ἐνδείκνυται ἡ αὐτὴ περὶ προβιθασμοῦ μέριμνα; Ἀλλὰ τοιαύτη τις νέα διαίρεσις τῶν Πνευματικῶν παροικῶν σύμφωνα πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν τοῦ κράτους Ἐπαρχιῶν, ἀριδύτως ἔσται ἐπιβλαβὴς πρὸς δὲ καὶ ἀνατρεπτικὴ τῆς κανονικῆς ἱεραρχικῆς τάξεως. Διὰ τοῦτο ἀντί

κὸν θρόνον· ἄλλως εἰπεῖν, νὰ διαμελισθῇ ἐπαρχιακῆ τις Ἐκκλησία.

Ὁ τοιοῦτος διαμελισμὸς Ἐπαρχιακῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἰδιοποίησις ἄλλοτριῶν δικαίων (ἀτινα κατ' εὐφημισμὸν προβιθασμὸς ὠνομάσθησαν) ὁλως ἀντίκεινται εἰς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ κανονικοῦ δικαίου, εἰς τὸν καθόλου ὀργανισμὸν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἱεραρχικοῦ πολιτεύματος, εἰς τὰ ψηφίσματα τῆς ἀναμνητέου Ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὸ καθόλου Πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἄλλως εἰπεῖν, εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερίαν, «ἣν περιεποιήσατο ἡμῖν τῷ ἴδιῳ αἵματι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ πάντων ἀνθρώπων ἐλευθερωτής.» (Οἰκ. Σύν. Γ'. καν. κ').

Ἐπειτα, οὐκ ἀρκουσὶν αἱ τῶσαῦτα Ἐπισκοπαί, αἱ ὑπὸ τὴν ἄμεσον κυριότητα τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου κατὰ καιροῦς ὑπαχθεῖσαι; ἢ πρέπει τάχα νὰ ἐκλείψῃ ὁλοτελῶς ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἱεραρχίας ἡ τάξις τῶν Ἐπισκόπων, περιερχομένων κατὰ μικρὸν καὶ τῶν λοιπῶν εὐαριθμῶν Ἐπισκόπων εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου; Ἐκλιπούσης δὲ τῆς τάξεως τῶν Ἐπισκόπων, τί συμβήσεται καὶ παρ' ἡμῖν; Ἀπασαί αἱ Μητροπόλεις, αἱ ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον, ἐπίτιμοι κατασταθήσονται, τούτεστι οὐδεὶς Μητροπολίτης ὑπαρχειθήσεται ἔχων πραγματικὴν Μητροπολιτικὴν ἐξουσίαν· ἐκλιπουσῶν δὲ καὶ τῶν δύο τάξεων, πρὶν τὸν ἀποστολικὸν καὶ συνοδικὸν ὀργανισμὸν, (τοῦτο δὲ ἀναποδράστως θάττον ἢ βράδιον συμβήσεται ἂν ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν ἀρχὴ ἐξακολουθῇ προδιδάξαι Ἐπισκοπὰς εἰς Μητροπόλεις, ἦτοι ἀποσπᾶν αὐτὰς ἀπὸ τῶν κανονικῶν Μητροπόλεων καὶ καθυποτάσσειν ἀμέσως τῷ Οἰκουμενικῷ θρόνῳ), ἐκλιπουσῶν δὲ καὶ τῶν δύο τούτων ἱεραρχικῶν τάξεων τέλος, τούτεστι Μητροπολιτῶν μετὰ πραγματικῆς Μητροπολιτικῆς δικαιοδοσίας καὶ Ἐπισκόπων ἐχόντων ἀληθεῖς καὶ πραγματικὰς ἐπισκοπὰς, κανονικῶς ὑπὸ Μητροπολίτης τελοῦσας, ἔσομεν ἀντὶ τούτων ἔνθεν μὲν τάξιν Μητροπολιτῶν ἐπίτιμων, ἔνθεν δὲ τάξιν Ἐπισκόπων, ἀπλῶς βοηθῶν (τιτουλαρίων) ἦτοι Ἐπισκόπων ἄνευ ποιμνίου, ἑκάτεροι δὲ ἔσονται ἐπίτιμοι.

Νεαὶ λοιπὸν τάξεις ἱερατικαὶ ἀντικαταστήσουσι τὴν ἀρχαίαν ἀποστολικὴν καὶ συνοδικὴν ἱεραρχίαν ἐπὶ πληρεστάτῃ μὲν ἀνατροπῇ τοῦ κανονικοῦ δικαίου καὶ καταλύσει τοῦ θεοτεύκτου ἐπτασυνόδου

καίων τῆς ἐμῆς Μητροπόλεως, περιεκαρκαωμένους θεῖφ ἔλλει ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς νομιμότητος καὶ ἀληθείας καὶ τεωρακωμένους τῷ ἀδιατήρῳ θόρακι τῶν ἱερῶν κανόνων, ἐφ' ὧν ἐδράζεται ὁ Ἀποστολικὸς τε καὶ Συνοδικὸς ὀργανισμὸς τῆς Ἱεραρχικῆς τάξεως καὶ τὸ ἐλεύθερον ἀξίωμα τοῦ ἐπτασυνόδου τῆς Ἐκκλησίας συντάγματος, διαμαρτύρομαι κατὰ πάσης πράξεως, μειούσης τὰ δίκαια καὶ τὸ κλέος τοῦ ἡμετέρου θρόνου καὶ παραβλαπτούσης, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, τὴν ἀκεραιότητα τῆς ὑπ' αὐτὸν Ἐπαρχιακῆς Ἐκκλησίας. Κατακλείδα δὲ τοῦ λόγου μου τίθημι τὸν ἡ. κα' ὄνα τῆς Γ'. τῶν πανσέπειων Οἰκουμενικῶν Συνόδου διακελεύοντα «εἰ τις κατέλαβεν (ἐπισκοπήν) καὶ ὑφ' εαυτὸν πεποιήται, ταύτην ἀποδιδόναι (τῷ οικείῳ Μητροπολίτῃ), ἵνα μὴ τῶν Πατέρων οἱ κανόνες παραβαίνωνται, μηδ' ἐν ἱερουργίας προσήματι ἐξουσίας τύπος κοσμικῆς παρεισυδύηται, μηδὲ λάθωμεν τὴν ἐλευθερίαν κατὰ μικρὸν ἀκαλέσαστες, ἣν ἡμῖν ἐδωρήσατο ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ πάντων ἀνθρώπων ἐλευθερωτής.»

Ἐδοξε τοίνυν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ σφίσεσθαι ἐκάστη ἐπαρχία καθαρὰ καὶ ἀβίαστα τὰ αὐτῇ προσόντα δίκαια ἐξ ἀρχῆς ἄδελφον ἔχοντας ἐκάστου Μητροπολίτου τὰ ἴσα τῶν πεπραγμένων (τῆς Συνοδικῆς ταύτης πράξεως) πρὸς τὸ ΟΙΚΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΣ ἐκλαβεῖν κλ. Πρὸς ταῦτα περιεγράβαλε τὴν πράξιν τῆς Δ' Οἰκ. Συνόδου, δι' ἧς αὐτῇ θεοπνεύστως ἠκρόωσε τὸ τε αὐτοκρ. θέσιμα τοῦ Θεοδοσίου καὶ τὰς πράξεις οὐχ' ἐνὸς ἀλλὰ 2 Πατριαρχῶν, τοῦ Κ)πόλεως καὶ τοῦ Ἀντιγείας, δι' ὧν οὗτοι ἀντικανονικῶς κατεκέρωσαν τὸ Μητροπολιτικὸν ἀξίωμα εἰς τὸν ἐπίσκοπον Βηρυττοῦ, ὑπαγαοῦσα αὐτὸν πάλιν ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Τύρου.

Διὰ ταῦτα πάντα πέπεισμαι, Παναγιώτατε Δέσποτα καὶ Σεβασμώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, δὲ ἡ φωνὴ μου εἰσακουσθήσεται, ὡς προῖοῦσα ἐκ καρδίας παλλούσης εὐκρινῶς ὑπὲρ τοῦ διατηρηθῆναι τὰ κανονικὰ τῆς ἐμῆς Μητροπόλεως δίκαια ἀσινῆ, ἀπαράτρωτα καὶ ἀπαραιεῖστα, οἷα διεπιστευσάτο μοι ἡ πάνσεπτος Μήτηρ ἡμῶν Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία.

Ἀσφαζόμενος δὲ τὴν παναγίαν Αὐτῆς δεξιάν διατελῶ εὐσεβάστως.

Ἐν Ραιδεσῶ τῇ 13ῃ Ἰουνίου 1908

της κανονικής ιεραρχικής τάξεως. Διά τούτο ἀντι-
τίθεται τῷ βουλεύσει ἀπὸ τοῦ Ἐπισκόπου, ὡς
λέει, ἐπεὶ, περὶ ἀποστάσεως αὐτῶν ἀπὸ τῶν Ἐ-
πισκοπικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἀπὸ τῆς κανονικῆς δι-
καιουσίας τῶν Μητροπόλεων, προκρινώτερον καὶ
ἀσφαλτέστερον λόγον ἰσχυρίζεται τὸ βουλευθεῖσθαι
περὶ ἐπισκοπείας τῶν ἐκ τῶν Ἐθν. Κανονισμῶν
ὁριζημένων ἀπὸ ἡμῶν ἐπισημασμένων. Ἄν δὲ πάλιν
τῶν προβλεπόμενων ἐπισημασμένων ἢ ἀποβληθῆσαν
ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐπιτήρηται τὰ Χριστιανισμῶν, ἀλλὰ
καὶ οἷον διόν ὡς ἀπορρίψῃ τὴν αἰρεσὴν ἢ Ἐκκλη-
σίαν ὡς ὅλος ἀντακουσθήν καὶ ἐκθερῶν. Αὐτὴ
σοφὴς ἀβήρητος ἐστὶν ἡ τῶν λαῶν εἰς τὰς ἐκτε-
λεῖσθαι Ἐπισκοπὴν ἀνάμειψις, οὗσα (κατὰ μέτρον μά-
λατα λόγον) καὶ εἰς τὰς τῆς ἱεραρχικῆς τάξεως. Ἄ-
λλως, πολλὰς Ἐπισκοπὰς διὰ τὴν ἔξοχον αὐτῶν
ἀρετὴν, ὡς Ἰωάννης, ὁ Ἐπίσκοπος Ἐδέσσης, ὁ
καὶ Μητροπολίτης Γαγγῶν ὑποκείμενος, ὑποκρινόμε-
σαν τῷ πάλαι Μητροπολίτῃ, γνήσιος προσηγο-
ρίᾳ τιμητικῇ ἴσων δηλ. Ἐπίτμοι καὶ Ἐπίτμοι
Μητροπολίται, ἐπομένως διὰ τῆς προσηγορίας ταύ-
της οὐδόλοσ παρεβλάπτοντο τὰ δίκαια τῆς κανο-
νικῆς Μητροπόλεως, ἀλλ' ἀπέλασ δισοφύκτο, κατ'
ἄνω ὁ Ἐπίτμος Μητροπολίτης ἐκρίνετο, ὡς καὶ
πρότερον, ἐπὶ τοῦ «κατὰ Ἀθήνας Μητροπολίτου»
καὶ τῆς περὶ αὐτῶν Ἐπισκοπικῆς Συνόδου καὶ τοῦ-
τον ἠγηγῆσαν ἐν ταῖς ἱερῶς τέλει.

Πολὺς δὲ καὶ οἱ Ἀντοκρατόρες δόξης τι-
μῆς ἐπαρχιακῆς πόλεως, Μητροπόλεως τῆς Ἐπαρ-
χίας ἀνέβησαν, ἀλλ' ὅμως ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πολί-
τευθείας τῆς Μητροπόλεως ὁμοφύκτο μὲν Μη-
τροπολίτης, ἀλλ' ἴσο ἐπίτμος, ἀνευ δηλαδὴ τῶν
Μητροπολιτικῶν δικαίων. Ὅσαι δὲ ἴσῃ πόλεις διὰ
Γραμμάτων Βασιλικῶν (Ὑσαρῆμ ἢ Δ. Οὐκουμενικῶν
Συνόδου ἐν καν. 16.) τῶ τῆς Μητροπόλεως ἐπι-
θήσαν ὀνόματι, μόνως ἀπολαύεσσαν τῆς τιμῆς
καὶ ὁ τῆν Ἐκκλησίαν αὐτῆς δικαίως Ἐπίσκοποι,
δηλονοῦσιν ἀσφῶμένως τῇ κατὰ Ἀθήνας Μητροπό-
λει τῶν οικειῶν δικαίων. Διά ταῦτα Ἐπίσκοποι
τῆς Βηρυτοῦ, ἐπὶ τῶν Μητροπολιτῆν ἴσῃων τε-
λεῶν, τοῖς μὲν νὰ σφετερισθῆ, δυνάμει Ἀυτοκρατο-
ρικῆς θεσπίσεως, οὐκ ἀλλοῖως τῆν προσηγορίαν
Μητροπολίτου, ἀλλὰ καὶ πραγματικῶν Μητροπολι-
τικῶν δικαίων, ἀν' ἀφεστηῆσαν Ἐπισκοπῶν, ὁ-
μοίως τῷ Μητροπολίτῃ ἴσῃων τελεῶν, κατε-
κρίθη ἀπὸ τῆς Δ' Οὐκουμενικῆς Συνόδου, ὡς ὅτι
αὐτῆς ἴσῃ μὲν τῷ Ἀυτοκρατορικῶν ἐκείνῳ ὀνόματι
οἱ (Πατριαρχιατικῶν) ἐν τῇ ΣΤ'. Πράξει τῶν Συν-
ελευθέρων αὐτῆς, διὰ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως διακη-
ρῆσεως «κατὰ τῶν κανόνων μὲν τῶν Ἐπισημασμένων ἰ-
σῶσαι, οἱ κανόνες τῶν Πατέρων κριτέσθαι» ἀνε-
κρίθη δὲ καὶ ἀποκηρῆσθαι, τὰς Συνεδριακῶν πράξεων, οὐκ
ἐκτὸς ἀλλὰ δύο Πατριαρχικῶν, Ἀνατολικῶν Κωνσταντι-
νου καὶ Μαξιμίου Ἀντιοχείας, τὰς ἐπισημασμέ-
νας ἐν τῷ λόγῳ Ἀυτοκρατορικῶν ὁσῶν, (Πρακ-
τικῶν Συν. Τομ. Β'. σελ. 15 Ἐθ. Συναγ. Μῆτις) ὡς
ἀνεπιβεβαιώσεως τοῖς κανόσι τῶν Πατέρων καὶ τῶν
«κατὰ Χριστὸν ἐλευθέρων» τῶν Συνεδρίων καὶ τῶν
«ἐπισημασμένων Ἐκκλησιῶν». Πι ἐπισημασθῆναι δ' αὐτῶν
πράξις τῆς Θεοσφύκτου Οὐκουμενικῆς Συνόδου ἀποδεί-
κνει καταφανῶς, ὅτι τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ οὐκ
ἐπεβλήθη προεπιβλεπόμενος Ἐπισκοπῶν εἰς Μητρο-
πολίτας καὶ Ἀρχιεπισκοπῶν ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥΣ
τῶν οικειῶν Μητροπόλεων, ἀλλὰ Μητροπολίται
ἐπίτμοι, ὑπεκρινόμενοι καὶ μετὰ τὴν ἀπονομήν
τῆς τιμητικῆς Μητροπολιτικῆς προσηγορίας ταῖς
οικειῶσ καὶ κατὰ Ἀθήνας Μητροπόλεως. Πᾶς ὅσο
ὁ σφετερισόμενος δικαίως ἑτέρας Ἐκκλησίας, οἷος
δηλοῦται γὰρ ἡ, τῇ αὐτῇ κατακρίσει τῆς καθόλου
Ἐκκλησίας ὑποκίεται. Οὐ μόνον δ' Ἐπίσκοποι Μη-
τροπολίται ἐπίτμοι ἀνεβήθησαν, ἀλλὰ καὶ Μη-
τροπολίται Πατριάρχαι Ἐπίτμοι κατὰ κενόσ καὶ
κατεργαζόμενοι (ἀνευ δηλ. Πατριαρχικῶν δικαίων)
οἷος ὁ Μητροπολίτης Τυροῦσ τῷ 1328 ἔτει. Ἐ-
πίτμος προσηγορίᾳ τῆς Πατριαρχικῆς τιμητικῆς (ἀλλ'
ἀνευ Πατριαρχικῆς τίτλου) ἐδόθησαν τῷ Μητροπο-
λίτῃ Θεσσαλονίκης, τῷ Μητροπολίτῃ Μονεβασίας κ.τ.λ.
Ἄλλ' ὅμως οἱ τίτλοι Πατριάρχης, Παναγιώτου
καὶ καὶ ἰσακτικῆς προνόμια οὐδόλοσ ἔμειον
ἐν τῷ αὐτῶν δικαιοδοσίαν τοῦ Οὐκουμενικοῦ ὁρό-
νου, ἀλλὰ τὰ δίκαια αὐτοῦ ἐσφῶντο ἐν πάσῃ αἰ-
τῇ τῇ ἀερακρίτῃ. Ἄλλως, ἐπειδὴ ὁ κατὰ κενόσ
Πατριάρχης ἐστὶν ὁ ὕψιστος τῶν ἱερῶν τῆς Ὀρθο-
δόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας δικαίων καὶ τῶν θεῶν
κανόνων ἡμεταφύκτουσ τοσοῦτος δ' ὄν ἐπίδεικται,
ὡς περὶ καὶ πάντες, τοῖς ἱερῶς νόμοις καὶ κανόσι
καὶ ἐπειδὴ οἱ ἱεράσ τῆς Ἐκκλησίας οὐκ εἶναι
τοπικιστικῶν τοῦ Πατριάρχου ὡς ἐν τῇ ἀσφῶ-
μένως Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καθόλου ἀδελφοῦ ἰσῶνται ἐν
ταῖς ἱερῶς Συνόδου, ἔγοντες ἐν ταῖς οἰκίαις Ἐ-
πισκοπικαῖς, Ἐκκλησιαστικῶν προνομιῶν καὶ θεοσι-
ματικῶν, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὡς ἐστὶν ἀντίκεινται τῶν
διῶ προσηγορίῶν, τὸ πάλαι τῆς Ἐκκλησίας
ἡμῶν οἷος ἐστὶν ἀπολυταρχικῶν καὶ σφετεριστικῶν,
ἀλλ' ἐλευθέρων συνταγματικῶν, ὁμοσπονδιακῶν,
τὸ δὲ ὑψίστουσ παρεβλάθ, τὸ μετὰ τὴν ἄνοιαν, οὐκ
ἐστὶν ἡμῶν νόμος, ἀλλὰ παρθεκλικῶς, ἢ ὀρθότερον
ἐστὶν «αυθαίρετος νόμος», ἦς σφῶσται μὲν
ἴσῃ διὰ τὰς τότε κενόσ περιπτώσεις, σημεῖον ὅ-
μως διακρίσεως τοῦ νόμου καθόλουσ, ἀνεπι-
λοκιστικῶν καὶ ἀσφῶμένως εἰσι καὶ νηρηστικῶν τῶν καν-
ονιστικῶν Οὐκουμενικῶν Συνόδων καὶ καὶ ἀσφῶ-
μένως καθόλουσ Ἐκκλησίας τῆς μόνως ἀναρχικῆς καὶ
καθόλουσ Ἐκκλησίας. Κατὰ πάντα ταῦτα ἀδύνατον ὡς ἀποστα-
σθῆ Ἐπίσκοπος ἐπὶ τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας
Μητροπολίτου καὶ νὰ ἀσφῶθῇ ἐπὶ τῶν Οὐκουμενικῶν

καὶ κατὰ τὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἐπισημασμένου
ἀποστολικῶν τῆς Ὀρθοδοξίας Συντάγματι, πα-
μοσφῆρσι δὲ νέου ἀνθρωποκεντικῶν, ἀπολυταρχικῶν
καὶ σφετεριστικῶν, ἐπὶ τὸ παλαιότερον ἐκ-
κλησιαστικῶν πολιτικῶν, διὰ τῆς πλήρους ἀπο-
κρίσεως πᾶσις κανονικῆς ἰσονομίας καὶ δικαιο-
δοσίας ἀπολαύσαν τῶν Μητροπολιτικῶν καὶ Ἐπι-
σκοπικῶν ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικῶν Οὐκουμενικῶν
Θρόνου. Πρὸς τὸ ἴσῃων ὡς ὅλοσ ἀγόντες τὸν πρό-
ἡμῶν θεσπίσαν ἱεραρχίαν πρὸς διετήρησιν καὶ
περιφύκθῃσαν τῶν ἐλευθέρων τῆς Ἐκκλησίας ἀ-
κρίματος κατὰ τῶν ἀπολυταρχικῶν τῆς προεπιβ-
λεπόμενης Ρώμης ἀσφῶσιν.

Ὅτι δὲ οἱ Οὐκουμενικαὶ Συνόδου, τὰ πάντα
ταῦτα τῆς καθόλου Ἐκκλησίας συστήματα, μετ'
ἴσῃων ἐπιδείκνουν ἀποδοῖν καὶ μέγιστον περὶ τὴν
ἐπίσῃων καὶ περιφύκθῃσαν τῶν δικαίων, τῶν κα-
τὰ τὰς πόλεις ὄντων τῶν Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καθάβησαν
γίνεσθαι καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν.

Γνωστον ἐστὶν ὅτι ὁ λόγος τοῦ 981 τῆ ἀποστο-
λικῆς Μητροπόλεως Ἡρακλείας ὑποκείμενος καὶ ἀπὸ
τῆς Β' Οὐκουμενικῆς Συνόδου, ἴσῃων ἀπὸ τοῦ ἔτους
τοῦτον τιτλωνομῆμενος ἐπίτμος ὁμοσπονδιστικῶσ
(καθηκόλοσ τῷ 453 ἔλαβε κατὰ τῆς Δ' Οὐκουμενικῆς
Συνόδου, τῆς ἐν Καλεδωνίᾳ, διὰ πολιτικῶσ λό-
γους, οὐδὲ τὸ βασιλευσῖν τὴν πόλιν ἐκείνην, ἴσῃων
ἐν νέου Ρώμῃ (ὡς καν. 28 τῆς Δ'), πραγματικῶν
Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν ἐπὶ τῶν τριῶν μεγάλων
διοικήσεων τοῦ ἀνατολικῶν ῥωμαϊκῶν κράτους,
τῆς Θεσσαλικῆς ἐπισημασμένης ὀκρῆ τῶν ὑπερθεῶν
μεθῶν (ἦς τῶν Μητροπολιτῶν ἔσοχος ἦν ὁ Ἡρακ-
κλίας), τῆς Ἰωνικῆς (ὁ Ἐπίτμος) καὶ τῆς Ποντι-
κῆς (ἦς ἴσο ὁ Καροῦσ-Καροῦσ).

Καὶ ὅμως οὐδόλοσ τὰς τῆς Μητροπόλεως Ἡρα-
κλίας δίκαια παρεβλάθησαν ἀλλ' ἀκρίματα διεσφῶ-
σαν καὶ ἔλα τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνηστῶν ἐλαβάνετο, (τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἀσφῶμένως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρό-
νους), ἐκτερονοῦσε ἀσφῶμένως ἐπὶ τοῦ Μητροπολι-
τικοῦ Ἡρακλίας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τὴν ποι-
μεντικὴν ῥάβδον, εἰ δὲ πάλιν ἐβλέπετο ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ἱεραρχῶν, ὡς γίνεσθαι κατὰ τοὺς μετὰ
τὴν ἄνοιαν χρόνους, ἐβλήθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Οὐ-
κουμενικῶν Θρόνον ἀσφῶθῃσαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν
ἐπίτμοι, τὴν Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν κατὰ τὴν αὐτῶν
Μητροπολίτου, ἐβλήθησαν πρὸς αὐτοῦ, δια ἀπο-
κρίσεως καὶ ἀσφῶμένως τῶν κριτικῶν ὁμοσπονδιστικῶν
(ἐπισημασμένων) οὐκ ὄντων Ἐπισκοπῶν. Ταῦτα δὲ γί-
νεσθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως ἀσφῶ-
μένως κατὰ τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνηστῶν ἐλαβάνετο, (τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἀσφῶμένως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρό-
νους), ἐκτερονοῦσε ἀσφῶμένως ἐπὶ τοῦ Μητροπολι-
τικοῦ Ἡρακλίας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τὴν ποι-
μεντικὴν ῥάβδον, εἰ δὲ πάλιν ἐβλέπετο ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ἱεραρχῶν, ὡς γίνεσθαι κατὰ τοὺς μετὰ
τὴν ἄνοιαν χρόνους, ἐβλήθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Οὐ-
κουμενικῶν Θρόνον ἀσφῶθῃσαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν
ἐπίτμοι, τὴν Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν κατὰ τὴν αὐτῶν
Μητροπολίτου, ἐβλήθησαν πρὸς αὐτοῦ, δια ἀπο-
κρίσεως καὶ ἀσφῶμένως τῶν κριτικῶν ὁμοσπονδιστικῶν
(ἐπισημασμένων) οὐκ ὄντων Ἐπισκοπῶν. Ταῦτα δὲ γί-
νεσθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως ἀσφῶ-
μένως κατὰ τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνηστῶν ἐλαβάνετο, (τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἀσφῶμένως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρό-
νους), ἐκτερονοῦσε ἀσφῶμένως ἐπὶ τοῦ Μητροπολι-
τικοῦ Ἡρακλίας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τὴν ποι-
μεντικὴν ῥάβδον, εἰ δὲ πάλιν ἐβλέπετο ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ἱεραρχῶν, ὡς γίνεσθαι κατὰ τοὺς μετὰ
τὴν ἄνοιαν χρόνους, ἐβλήθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Οὐ-
κουμενικῶν Θρόνον ἀσφῶθῃσαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν
ἐπίτμοι, τὴν Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν κατὰ τὴν αὐτῶν
Μητροπολίτου, ἐβλήθησαν πρὸς αὐτοῦ, δια ἀπο-
κρίσεως καὶ ἀσφῶμένως τῶν κριτικῶν ὁμοσπονδιστικῶν
(ἐπισημασμένων) οὐκ ὄντων Ἐπισκοπῶν. Ταῦτα δὲ γί-
νεσθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως ἀσφῶ-
μένως κατὰ τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνηστῶν ἐλαβάνετο, (τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἀσφῶμένως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρό-
νους), ἐκτερονοῦσε ἀσφῶμένως ἐπὶ τοῦ Μητροπολι-
τικοῦ Ἡρακλίας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τὴν ποι-
μεντικὴν ῥάβδον, εἰ δὲ πάλιν ἐβλέπετο ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ἱεραρχῶν, ὡς γίνεσθαι κατὰ τοὺς μετὰ
τὴν ἄνοιαν χρόνους, ἐβλήθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Οὐ-
κουμενικῶν Θρόνον ἀσφῶθῃσαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν
ἐπίτμοι, τὴν Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν κατὰ τὴν αὐτῶν
Μητροπολίτου, ἐβλήθησαν πρὸς αὐτοῦ, δια ἀπο-
κρίσεως καὶ ἀσφῶμένως τῶν κριτικῶν ὁμοσπονδιστικῶν
(ἐπισημασμένων) οὐκ ὄντων Ἐπισκοπῶν. Ταῦτα δὲ γί-
νεσθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως ἀσφῶ-
μένως κατὰ τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνηστῶν ἐλαβάνετο, (τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἀσφῶμένως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρό-
νους), ἐκτερονοῦσε ἀσφῶμένως ἐπὶ τοῦ Μητροπολι-
τικοῦ Ἡρακλίας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τὴν ποι-
μεντικὴν ῥάβδον, εἰ δὲ πάλιν ἐβλέπετο ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ἱεραρχῶν, ὡς γίνεσθαι κατὰ τοὺς μετὰ
τὴν ἄνοιαν χρόνους, ἐβλήθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Οὐ-
κουμενικῶν Θρόνον ἀσφῶθῃσαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν
ἐπίτμοι, τὴν Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν κατὰ τὴν αὐτῶν
Μητροπολίτου, ἐβλήθησαν πρὸς αὐτοῦ, δια ἀπο-
κρίσεως καὶ ἀσφῶμένως τῶν κριτικῶν ὁμοσπονδιστικῶν
(ἐπισημασμένων) οὐκ ὄντων Ἐπισκοπῶν. Ταῦτα δὲ γί-
νεσθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως ἀσφῶ-
μένως κατὰ τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνηστῶν ἐλαβάνετο, (τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἀσφῶμένως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρό-
νους), ἐκτερονοῦσε ἀσφῶμένως ἐπὶ τοῦ Μητροπολι-
τικοῦ Ἡρακλίας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τὴν ποι-
μεντικὴν ῥάβδον, εἰ δὲ πάλιν ἐβλέπετο ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ἱεραρχῶν, ὡς γίνεσθαι κατὰ τοὺς μετὰ
τὴν ἄνοιαν χρόνους, ἐβλήθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Οὐ-
κουμενικῶν Θρόνον ἀσφῶθῃσαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν
ἐπίτμοι, τὴν Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν κατὰ τὴν αὐτῶν
Μητροπολίτου, ἐβλήθησαν πρὸς αὐτοῦ, δια ἀπο-
κρίσεως καὶ ἀσφῶμένως τῶν κριτικῶν ὁμοσπονδιστικῶν
(ἐπισημασμένων) οὐκ ὄντων Ἐπισκοπῶν. Ταῦτα δὲ γί-
νεσθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως ἀσφῶ-
μένως κατὰ τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνηστῶν ἐλαβάνετο, (τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἀσφῶμένως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρό-
νους), ἐκτερονοῦσε ἀσφῶμένως ἐπὶ τοῦ Μητροπολι-
τικοῦ Ἡρακλίας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τὴν ποι-
μεντικὴν ῥάβδον, εἰ δὲ πάλιν ἐβλέπετο ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ἱεραρχῶν, ὡς γίνεσθαι κατὰ τοὺς μετὰ
τὴν ἄνοιαν χρόνους, ἐβλήθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Οὐ-
κουμενικῶν Θρόνον ἀσφῶθῃσαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν
ἐπίτμοι, τὴν Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν κατὰ τὴν αὐτῶν
Μητροπολίτου, ἐβλήθησαν πρὸς αὐτοῦ, δια ἀπο-
κρίσεως καὶ ἀσφῶμένως τῶν κριτικῶν ὁμοσπονδιστικῶν
(ἐπισημασμένων) οὐκ ὄντων Ἐπισκοπῶν. Ταῦτα δὲ γί-
νεσθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως ἀσφῶ-
μένως κατὰ τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνηστῶν ἐλαβάνετο, (τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἀσφῶμένως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρό-
νους), ἐκτερονοῦσε ἀσφῶμένως ἐπὶ τοῦ Μητροπολι-
τικοῦ Ἡρακλίας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τὴν ποι-
μεντικὴν ῥάβδον, εἰ δὲ πάλιν ἐβλέπετο ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ἱεραρχῶν, ὡς γίνεσθαι κατὰ τοὺς μετὰ
τὴν ἄνοιαν χρόνους, ἐβλήθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Οὐ-
κουμενικῶν Θρόνον ἀσφῶθῃσαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν
ἐπίτμοι, τὴν Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν κατὰ τὴν αὐτῶν
Μητροπολίτου, ἐβλήθησαν πρὸς αὐτοῦ, δια ἀπο-
κρίσεως καὶ ἀσφῶμένως τῶν κριτικῶν ὁμοσπονδιστικῶν
(ἐπισημασμένων) οὐκ ὄντων Ἐπισκοπῶν. Ταῦτα δὲ γί-
νεσθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως ἀσφῶ-
μένως κατὰ τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνηστῶν ἐλαβάνετο, (τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἀσφῶμένως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρό-
νους), ἐκτερονοῦσε ἀσφῶμένως ἐπὶ τοῦ Μητροπολι-
τικοῦ Ἡρακλίας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τὴν ποι-
μεντικὴν ῥάβδον, εἰ δὲ πάλιν ἐβλέπετο ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ἱεραρχῶν, ὡς γίνεσθαι κατὰ τοὺς μετὰ
τὴν ἄνοιαν χρόνους, ἐβλήθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Οὐ-
κουμενικῶν Θρόνον ἀσφῶθῃσαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν
ἐπίτμοι, τὴν Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν κατὰ τὴν αὐτῶν
Μητροπολίτου, ἐβλήθησαν πρὸς αὐτοῦ, δια ἀπο-
κρίσεως καὶ ἀσφῶμένως τῶν κριτικῶν ὁμοσπονδιστικῶν
(ἐπισημασμένων) οὐκ ὄντων Ἐπισκοπῶν. Ταῦτα δὲ γί-
νεσθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως ἀσφῶ-
μένως κατὰ τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνηστῶν ἐλαβάνετο, (τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἀσφῶμένως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρό-
νους), ἐκτερονοῦσε ἀσφῶμένως ἐπὶ τοῦ Μητροπολι-
τικοῦ Ἡρακλίας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τὴν ποι-
μεντικὴν ῥάβδον, εἰ δὲ πάλιν ἐβλέπετο ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ἱεραρχῶν, ὡς γίνεσθαι κατὰ τοὺς μετὰ
τὴν ἄνοιαν χρόνους, ἐβλήθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Οὐ-
κουμενικῶν Θρόνον ἀσφῶθῃσαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν
ἐπίτμοι, τὴν Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν κατὰ τὴν αὐτῶν
Μητροπολίτου, ἐβλήθησαν πρὸς αὐτοῦ, δια ἀπο-
κρίσεως καὶ ἀσφῶμένως τῶν κριτικῶν ὁμοσπονδιστικῶν
(ἐπισημασμένων) οὐκ ὄντων Ἐπισκοπῶν. Ταῦτα δὲ γί-
νεσθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως ἀσφῶ-
μένως κατὰ τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνηστῶν ἐλαβάνετο, (τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἀσφῶμένως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρό-
νους), ἐκτερονοῦσε ἀσφῶμένως ἐπὶ τοῦ Μητροπολι-
τικοῦ Ἡρακλίας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τὴν ποι-
μεντικὴν ῥάβδον, εἰ δὲ πάλιν ἐβλέπετο ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ἱεραρχῶν, ὡς γίνεσθαι κατὰ τοὺς μετὰ
τὴν ἄνοιαν χρόνους, ἐβλήθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Οὐ-
κουμενικῶν Θρόνον ἀσφῶθῃσαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν
ἐπίτμοι, τὴν Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν κατὰ τὴν αὐτῶν
Μητροπολίτου, ἐβλήθησαν πρὸς αὐτοῦ, δια ἀπο-
κρίσεως καὶ ἀσφῶμένως τῶν κριτικῶν ὁμοσπονδιστικῶν
(ἐπισημασμένων) οὐκ ὄντων Ἐπισκοπῶν. Ταῦτα δὲ γί-
νεσθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως ἀσφῶ-
μένως κατὰ τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνηστῶν ἐλαβάνετο, (τοῦτο δὲ
ἐστὶν ἀσφῶμένως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρό-
νους), ἐκτερονοῦσε ἀσφῶμένως ἐπὶ τοῦ Μητροπολι-
τικοῦ Ἡρακλίας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τὴν ποι-
μεντικὴν ῥάβδον, εἰ δὲ πάλιν ἐβλέπετο ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ἱεραρχῶν, ὡς γίνεσθαι κατὰ τοὺς μετὰ
τὴν ἄνοιαν χρόνους, ἐβλήθησαν κατὰ τὴν εἰς τὸν Οὐ-
κουμενικῶν Θρόνον ἀσφῶθῃσαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν
ἐπίτμοι, τὴν Πατριαρχικῶν ὁμοσπονδιστικῶν κατὰ τὴν αὐτῶν
Μητροπολίτου, ἐβλήθησαν πρὸς αὐτοῦ, δια ἀπο-
κρίσεως καὶ ἀσφῶμένως τῶν κριτικῶν ὁμοσπονδιστικῶν
(ἐπισημασμένων) οὐκ ὄντων Ἐπισκοπῶν. Ταῦτα δὲ γί-
νεσθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἱερῆς ἀσφῶμένως ἀσφῶ-
μένως κατὰ τὸν νῦν διασφῶνται: διὰ τοῦτο ὁ
ἀναρχομῆμενος Πατριάρχης, εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς
Μοναστηρίοις ἱερομνη